

for de blive paa mange Punkter ganske urimeligt brandskattede efter den nu gældende Toldlov. De, der ikke kunne taale at vente, det er Landbrugere og alle de mange ubeskyttede Erhverv, som maa svare den alt for høje Told af deres Raa- og Hjelpestoffer, den høje Beskyttelsestold osv. Og de lavt beskyttede Industrier kunne heller ikke godt taale at vente, thi de ville ubetinget faa Gavn af denne Toldlov. Handelsstanden kan af de Grunde, jeg udviklede i mit Foredrag, vanskelig taale at vente, fordi den forældede, upraktiske Toldlovs Opretholdelse er til Gene og økonomisk Skade for den hver eneste Dag. De eneste, der kunne taale at vente, det er de højest beskyttede, og de ville inderlig gerne vente. Derfor se de, antager jeg, paa disse Toldforhandlinger saadan, at jo mere man svæver oppe i Skyerne med det ærede Medlem for Saks-købing (Rørdam) og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), jo dybere man gør Kløften mellem Folketing og Landsting, desto roligere og tryggere gnide de sig i Hænderne, desto bedre ere deres Interesser forvaltede, og jo mere man kan nærme sig en Forstaaelse paa et forstandigt Grundlag med rimelige Nedsættelser, desto mere føle de sig truede, men desto mere have de almindelige Forbrugere og Virksomheder her i Landet Grund til at glæde sig.

Borgbjerg: Det var jo ikke særdeles mange Bemærkninger, den ærede sidste Taler henvendte til mig og mine Partifæller. Jeg kan derfor ogsaa fatte mig temmelig kort i de Bemærkninger, jeg har at gøre til ham. Den ærede Ordfører for Flertallet ytrede, at jeg var en ganske klog Politikus, naar jeg ikke vilde give nogen anden Kompensationsanvisning. Nej, selvfølgelig — som jeg sagde allerede forleden Dag og gentager her —, naar jeg er en principiel Modstander af indirekte Skatter, kan jeg ikke give nogen Anvisning paa Kompensation gennem andre indirekte Skatter. Vi ønske Kompensationen gennem direkte Skatter, gennem Nedgang i Militærudgifterne og paa andre Omraader. Men derfor kunde jeg godt beklage, at man netop havde valgt Kultolden, thi af flere Onder er man jo mest ked af det største, og Regeringsforslaget, som det forelaa i Efteraaret, havde dog, trods alle dets Mangler og Fejl, paa eet Punkt en vis Karakter: det frigjorde Jern, Kul og Petroleum. Der var Karakter deri paa dette enkelte Omraade. Nu er For-

slaget gennem Bevarelsen af $\frac{1}{3}$ af Kultolden blevet betydeligt mere karakterløst, og det beklager jeg. Jeg tror heller ikke, at denne Foranstaltning i og for sig har lettet Gennemførelsen, thi nu se vi, at Protektionisterne vende Bøtten og beklage sig over, at Forslaget er blevet betydeligt mere frihandlerisk, end det oprindeligt var, hvad jeg i og for sig ikke beklager, men jeg gentager, at det er en uheldig Maade at udvikle sig i frihandlerisk Retning: at forhøje Raastoftolden; hellere skal man nedsætte Beskyttelsen. Det andet faa Forbrugere ingen Fordel af, medens de, naar vi nedsætte Beskyttelsen og ogsaa Raastoftolden, faa Gavn deraf.

Den højtærede Ordfører for Flertallet mente, at jeg ikke havde Ret i mine Paa-stande om Værditolden overfor ham. Han sagde, at det ærede Medlem for Saks-købing (Rørdam) til Dels havde indrømmet ham det. Jeg har ikke indrømmet det. Jeg paastod, at man ikke var kommen saa højt op som Toldkommissionens Mindretal, reelt set. For det første vilde de omtrent 2 Mill. Kr. Værditold, som Toldkommissionens Mindretal foreslog, betyde adskillige hundrede Tusinde Kroner mere, hvad ogsaa den ærede Ordfører selv fremhævede, men dernæst er det let at naa til et stort Omfang af Værditolden, naar man skaber ny Told. Det vilde have været overordentlig let for den højtærede Ordfører for Flertallet i Udvalget at have faaet Værditolden forøget i ganske overordentlig stort Omfang, at bringe den op til 4 Mill. De Herrer kunde blot i Stedet for at fordoble Tobakstolden have 4-doblet den og ladet de $\frac{3}{4}$ været Værditold, saa havde vi faaet langt mere Værditold. Men Befolkningen er ikke interesseret i Værditold for Værditoldens Skyld. Det er ingenlunde saaledes, at Befolkningen ønsker en hel Masse ny Skatter for at faa den Lykke, som bestaar i Værditold, nej, det er saaledes, at den ønsker Værditold paa de gamle Skatter, som den har i Forvejen, for at faa dem nedsatte og gjorde mildere.

Den højtærede Ordfører mente — jeg tager kun denne ene Enkelthed —, at Nodder vare en Luksusfrugt — det var de udenlandske Nodder, der sigtedes til. Det er vistnok Tilfældet, at hvad der sælges af danske Nodder her i de almindelige Butikker hos Grønt- og Frugthandlerne, er en ren Ubetydelighed. De danske Nodder egne sig kun grumme lidt til at tørres og opbevares, maaske gennem flere Aar, til Salg, og der høstes heller ikke mange